

[Ministeren for udenrigsøkonomi.]

i fællesmarkedet, og man har fremhævet, at den midlertidige importafgift var et brud på internationale aftaler, specielt GATT- og EFTA-aftalerne.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at både EFTA-aftalen og GATT-aftalen giver mulighed for, at et medlemsland kan træffe forholdsregler for at beskytte sin betalingsbalance, men der nævnes alene mængdemæssige importrestriktioner. Vi kunne altså i denne situation i fuld overensstemmelse med de to aftalers ordlyd indføre en egentlig importregulering. Vi har imidlertid valgt en importafgift, og jeg føler mig — også efter at have læst indberetningerne fra vores repræsentanter i udlandet — overbevist om, at vores samhandelspartnere langt foretrækker, at vi har valgt denne foranstaltning fremfor importregulering.

På dansk foranledning blev der i går indkaldt til rådsmøde i EFTA, og man sluttede med at lade pressechefen meddele, at rådet havde taget den danske redegørelse til efterretning. Der var et enkelt medlem, som synes at have erindret, at dengang englænderne indførte surchargen, tog man det til efterretning med beklagelse, og han stillede forslag om, at man skulle gentage et sådant udtryk, men det blev vedtaget, at man ikke skulle tage det til efterretning med beklagelse, men blot notere, at man tog det til efterretning. Det mener jeg er et meget godt udtryk for den holdning og reaktion, man har i EFTA over for den danske ordning.

I fællesmarkedet har Kommissionen noteret sig, at man fra dansk side har underrettet sine partnere så betids, at der rent faktisk ville have været tid til reaktioner fra EF's side på uacceptable aspekter af regeringens program, men man siger dernedefra, at man fra dansk side ved fastsættelsen af afviklingsplanen har taget vare på det punkt, som kunne være blevet taget op af Kommissionen. Som man vil se, er reaktionerne fra fællesmarkedet og EFTA ikke så dramatiske, som nogle af ordførerne vil have gjort det til, og som nogle aviser også i dag har gjort det til.

Flere af ordførerne har været inde på specielt den svenske reaktion, og man har sagt, at den svenske presse er meget bestyrtet. Hr. Dahlgaard nævnte, at befolkningen i Sverige var meget bestyrtet. Må jeg have

lov at citere den ledende artikel i Aftenbladet, hvor det hedder:

„Det er forstæeligt, at Krag indfører importafgiften. Med tanke på, at den socialdemokratiske regering også skaffer sig direkte magt over kapitalmarkedet for at kunne styre kapitalen til de importkonkurrerende og eksportrettede industrier, kan landet måske hurtigt sanere sin økonomi. Det er faktisk bedre også for den svenske økonomi, at Danmark økonomisk kommer på fode, end at vi slipper for en kortvarig, men måske følelig bremse på vor handel. På længere sigt ville vor eksport naturligvis blive ramt hårdere, hvis den danske økonomi blev endnu dårligere, end den er i dag.“

Det er et citat af en ledende artikel i et af de største svenske dagblade, et dagblad, der i hvert fald står den arbejdende befolkning i Sverige, som hr. Dahlgaard omtalte, meget nær, da bladet er, hvad man normalt kalder et LO-blad.

Endelig vil jeg gerne citere, bl. a. til hr. Hans Kjærs underretning, direktør Vilhelm Pauss fra Sveriges Industriförbund. Han har holdt en tale i aften om vore foranstaltninger, og han siger her — jeg citerer ordret:

„Danskerne har været snedigere end præsident Nixon ved at sige, at de ophører helt med importafgiften samme dag, som de gennemfører den første toldsænkning over for de gamle medlemslande i et udvidet fællesmarked.

Endnu snedigere er imidlertid den glide af aftrapning af importafgiften. En djævelsk dygtig kender af mærkevareeksportørers markedsstrategi må have haft en finger med i spillet.“

Han slutter med at spørge sine tilhørere:

„Skal vi holde op med at sælge til Danmark? Fristelsen til at blive på markedet med visse priskoncessioner er meget større på det danske end på det amerikanske marked.“

Statsministeren (*J. O. Krag*): Hr. Dahlgaard fremsatte et par udtalelser, som jeg ikke synes skal stå uimodsagte. Han beklagede, at hr. Johan Nielsen og de på Grønland valgte medlemmer havde indflydelse, og han beklagede det især, fordi der ikke blev taget hensyn til de 88 medlemmer af